

ЗАКОН ЗА ОПАЗВАНЕ НА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ЗЕМИ

Обн. ДВ. бр.35 от 24 Април 1996г., изм. ДВ. бр.14 от 18 Февруари 2000г., изм. ДВ. бр.26 от 29 Март 2000г., изм. ДВ. бр.28 от 23 Март 2001г., изм. ДВ. бр.112 от 23 Декември 2003г., изм. ДВ. бр.18 от 28 Февруари 2006г., изм. ДВ. бр.29 от 7 Април 2006г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С този закон се уреждат опазването от увреждане, възстановяването и подобряването на плодородието на земеделските земи и се определят условията и редът за промяна на тяхното предназначение.

Чл. 2. (1) Земеделските земи са основно национално богатство и се използват само за земеделски цели.

(2) Предназначението на земеделските земи е за производство на растителна продукция и паша на добитък по начин, неувреждащ почвеното плодородие и здравето.

(3) Промяната на предназначението на земеделските земи се допуска само по изключение при доказана нужда и при условия и по ред, определени с този закон.

(4) Опазването от увреждане, възстановяването и подобряването на плодородието на земеделските земи се прилагат и за земеделски земи, включени в строителните граници на населените места и горския фонд, които се използват за производство на растителна продукция и за паша на добитъка.

Глава втора. ОПАЗВАНЕ НА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ЗЕМИ ОТ УВРЕЖДАНЕ

Чл. 3. Собствениците и ползвателите на земеделски земи са длъжни да ги опазват от ерозиране, замърсяване, засоляване, вкисляване, заблацияване и други увреждания и да поддържат и повишават продуктивните им качества.

Чл. 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Министерството на земеделието и горите осигурява на собствениците и ползвателите на земеделските земи официална информация за:

1. продуктивните, технологичните, екологичните и икономическите качества на земеделските земи, в това число и техните базисни цени, а също така и за потенциалните рискове от влошаване на тези качества поради ерозия, замърсяване, засоляване, вкисляване и заблацияване;

2. опазването на почвената покривка и присъщите ѝ екологични функции от

увреждане;

3. задължителните ограничения при ползване на земеделските земи;

4. пестицидите, торовете, промишлените или битовите отпадъци, биологично активните и други вещества, които са регистрирани и одобрени за приложение, и санитарните норми за тяхната употреба, а също така за веществата, забранени за прилагане;

5. качеството на водите за напояване, санитарните норми и максимално допустимите технологични норми за тяхната употреба, а също така и за водите, забранени за напояване на земеделските земи;

6. противоерозионните сеитбообращения за ерозионно застрашените територии;

7. подходящите системи и техника за обработка на почвата.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Министерството на земеделието и горите поддържа информационна система за земеделските почвени ресурси. В информационната система се създава и поддържа специален регистър за земеделските земи:

1. замърсени с тежки метали и металоиди, радионуклеиди, нефтопродукти и други органични замърсители, промишлени, строителни и битови отпадъци;

2. застрашени от ерозия, замърсяване, засоляване, вкисляване и заблацияване.

(3) Регистърът по ал. 2 съдържа информация и за:

1. физически и юридически лица или техните правоприменници, причинители на замърсяване;

2. ограничителни и препоръчителни режими на земеползване и предписания за отстраняване на нарушенията;

3. хумусни депа;

4. промишлени отпадъци, пригодни за рекултивация и подобряване на земеделските земи;

5. краткосрочни и дългосрочни програми за подобряване на продуктивните качества на земеделските земи и опазването им от ерозия, замърсяване, засоляване, вкисляване и заблацияване.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Министерството на земеделието и горите има право да налага задължителни ограничения при ползване на земеделските земи при установени:

1. увреждане на земеделски земи;

2. несъответствие на произвежданата растителна или животинска продукция с хигиенните норми;

3. влошаване на екологичните функции на почвената покривка и качеството на повърхностните и подпочвените води;

4. други случаи, предвидени със закона.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Министерството на земеделието и горите предписва лесомелиоративни и хидротехнически мерки, опазващи почвената покривка от водна и ветрова ерозия.

Чл. 5. (1) Собственикът свободно избира начина на ползване на земеделската земя, ако с това не променя нейното предназначение и не нанася вреди на собствената земя, земите на другите собственици или на качеството на повърхностните и подпочвените води.

(2) Когато върху ползването на земеделската земя са наложени ограничения по силата на закон, собственикът, съответно ползвателят, е длъжен да ги спазва.

(3) Собствениците и ползвателите на земеделските земи носят отговорност за:

1. съответствието с хигиенните норми на произвежданата растителна или животинска продукция от земеделската земя;

2. вредите, нанесени на земеделските земи, притежавани от другите собственици, а също така и за увреждане на качеството на повърхностните и подпочвените води.

(4) Собствениците и ползвателите на земеделските земи имат право на данъчни и кредитни преференции, когато прилагат:

1. задължителните ограничения при ползване на земеделските земи;

2. препоръките по опазване на почвената покривка и присъщите ѝ екологични функции;

3. противоерозионната агротехника;

4. системите на органично земеделие и земеделие с редуцирано използване на хербициди, пестициди и изкуствени торове;

5. проектите за възстановяване и подобряване на продуктивните качества на земеделските земи.

(5) Физическите и юридическите лица носят отговорност, ако с действията си увреждат качеството или екологичните функции на земеделските земи.

Чл. 6. (1) Забранява се:

1. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) употребата на пестициди, минерални, листопохранващи и микроторове, както и на биологично активни вещества, които не са получили биологична и токсикологична регистрация от специализираните комисии и съвети към Министерството на земеделието и горите, Министерството на здравеопазването и Министерството на околната среда и водите;

2. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) изгарянето на стърнищата и други растителни остатъци в земеделските земи;

3. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) използването на органични утайки от промишлени и други води и битови отпадъци за внасяне в земеделските земи без разрешение от специализираните органи на Министерството на земеделието и горите;

4. унищожаването или промяната на изградени противоерозионни и хидромелиоративни съоръжения без изрично съгласие на съответните държавни органи.

(2) Не могат да се използват за напояване води, които съдържат вредни вещества и отпадъци над допустимите норми.

(3) Организациите, които стопанисват и доставят води за напояване, извършват периодично проверки за качеството на водите и в случаите, когато се установят вредни вещества и остатъци над пределно допустимите норми, уведомяват ползвателите и спират подаването на водата до възстановяването на нейното качество. Ползвателите на водите за периода на спиране имат право да искат обезщетение за претърпени вреди и пропуснати ползи по исков ред.

Глава трета.

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ И ПОДОБРЯВАНЕ НА ПРОДУКТИВНИТЕ

КАЧЕСТВА НА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ЗЕМИ

Чл. 7. (1) Възстановяване и подобряване на ерозирани, замърсени, засолени, вкислени и заблатени земеделски земи е комплекс от мероприятия или технологии, които целят:

1. възстановяване на нарушените екологични функции на почвената покривка;
2. намаляване или отстраняване на здравните и ветеринарните рискове от употреба на растителна и животинска продукция;
3. запазване и повишаване на почвеното плодородие.

(2) Възстановяването и подобряването на ерозирани, замърсени, засолени, вкислени и заблатени земеделски земи се извършва въз основа на предварително разработени, съгласувани и одобрени технологии и проекти.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Технологиите и проектите се утвърждават от експертен съвет на Министерството на земеделието и горите с участие на представители на Министерството на околната среда и водите и Министерството на здравеопазването.

(4) Изпълнителите на технологиите и проектите се определят чрез конкурс, обявен от експертния съвет по ал. 3.

Чл. 8. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 18 от 2006 г.) Министерството на земеделието и горите ежегодно администрира по бюджета си приходите от: таксите по чл. 30, ал. 1; приходите от наем и аренда за ползване на земи от Държавния поземлен фонд, както и приходите от тяхната продажба; имуществените санкции и глобите, налагани по този закон, както и разходите по този закон и разходите по чл. 10, ал. 10 от Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи.

(2) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Постъпилите средства по ал. 1 се разходват за: проектиране и изграждане на мелиоративни и противоерозионни обекти; усвояване на нови земи; рекултивация на нарушени терени; подобряване на продуктивните качества на земите; устройство и изграждане на инфраструктурата на земеделските територии; оценка на качеството и категориите на земите; наблюдение и контрол върху състоянието на поземлените ресурси; осигуряване дейността на Комисията за земеделските земи, както и за други дейности, свързани с прилагането на този закон.

(3) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Финансирането на дейностите по ал. 2 се извършва по утвърдена от Министерството на финансите годишна програма.

(4) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Причинителят на замърсяването или увреждането на земеделските земи поема разходите за дейности по чл. 7 или дължи на държавата изразходваните от нея средства за тези цели.

(5) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Държавата поема разходите за отстраняване на причините за неизпълнението на препоръките за опазване на почвената покривка и присъщите ѝ екологични функции, когато те са резултат от действията или бездействията на държавни органи или когато причинителят на увреждането не е установен.

Чл. 9. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Условието и редът за приемането на проектите и технологиите, тяхното внедряване и поддържане се определят с наредба на министъра на земеделието и горите.

(2) Собствениците на земите, върху които са приложени проекти и технологии, са длъжни да спазват определените с тях изисквания и предписания.

(3) При неспазване на изискванията и предписанията по ал. 2 собствениците на земите дължат на държавата вложените средства.

Чл. 10. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Министерството на земеделието и горите, съответно общината, може да предостави за срок, определен с договор, безвъзмездно право на ползване на физически и юридически лица, възстановили или подобрили със собствени средства държавни и общински слабопродуктивни земеделски земи.

Глава четвърта. РЕКУЛТИВАЦИЯ НА ЗЕМИ

Чл. 11. (1) На рекултивация подлежат:

1. рудници, кариери и други земи с нарушен почвен профил;
2. сгуроотвали, хвостохранилища, сметища и други депа за отпадъци;
3. стари корита на реки;
4. трасета на изоставени канали, пътища, железопътни линии и строителни площадки, след демонтаж на инженерните съоръжения, облицовки и горно строене.

(2) Рекултивацията се извършва въз основа на предварително изготвен, съгласуван и одобрен проект, който е неразделна част от проекта за изграждането на обекта.

Чл. 12. (1) Рекултивацията на терените, отчуждени за държавни и общински нужди, се извършва от инвеститора на обекта за негова сметка.

(2) Когато инвеститорът на обекта е заплатил дължимите държавни такси по чл. 30 и стойността на земята на бившите ѝ собственици, той става собственик на рекултивирания земя.

(3) Използването за неземеделски нужди на рекултивирана по ал. 1 и 2 земя става чрез промяна на нейното предназначение по реда на този закон.

(4) Когато инвеститорът е заплатил държавните такси по чл. 30 и стойността на земята на бившите ѝ собственици, но не е извършил рекултивация на терена, той може да поиска промяна на предназначението на земята за други неземеделски нужди, като за това доплаща или получава разликата от дължимите такси съобразно новия вид дейност.

Чл. 13. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Министерството на земеделието и горите, съответно общината могат да предоставят за срок, определен с договор, безвъзмездно право на ползване на физически и юридически лица, рекултивирали със собствени средства държавни или общински земи като земеделски.

Чл. 14. (1) Строителството върху земеделска земя от първа до шеста категория се извършва само след отнемане на хумусния пласт.

(2) Хумусният пласт се отнема от цялата площадка или трасе на обекта, с изключение на терените, предвидени за озеленяване.

(3) Не се отнема хумусният пласт от земите, предназначени за гробища, залесяване и включени в санитарно-охранителните зони, както и в случаите, когато той е с дебелина под 10 см.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Хумусният пласт от земеделските земи, замърсени с тежки метали и металоиди, радионуклеиди, органични и други замърсители над пределно допустимите концентрации, се използва по специални технологии, одобрени от министъра на земеделието и горите и министъра на околната среда и водите.

Чл. 15. (1) Хумусният пласт се използва за рекултивация на нарушените терени, а при липса на такива - за подобряване на слабопродуктивни земи.

(2) Отнетият хумусен пласт от рудници и кариери се използва за рекултивация на същите площи по време и след приключване на експлоатацията им или за рекултивация на други нарушени терени.

(3) Отнетият хумусен пласт при прокарване на подземни тръбопроводи се използва за рекултивация на изкопите след засипването им.

(4) Отнемането и оползотворяването на хумусния пласт по ал. 1, 2 и 3 се извършват от инвеститора на обекта с негови средства.

(5) Отнетият хумусен пласт от физически или юридически лица при строителство върху собствени земи се използва за техни нужди.

Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Редът за използване на хумуса, рекултивацията, подобряването на земите и приемането на рекултивирани площи се определят с наредба, издадена от министъра на земеделието и горите, съгласувана с министъра на околната среда и водите и министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Глава пета.

ПРОМЯНА НА ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО НА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ЗЕМИ ЗА НЕЗЕМЕДЕЛСКИ НУЖДИ

Чл. 17. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) (1) Промяната на предназначението на земеделските земи за неземеделски нужди се разрешава в зависимост от продуктивните качества на земята и целите на промяната от:

1. комисии към областните дирекции "Земеделие и гори" - когато исканата площ е до 50 дка и земята е в землищата на населените места на територията на съответната област;

2. Комисията за земеделските земи - за останалите случаи.

(2) При процедурите за промяна на предназначението на земеделските земи те се категоризират в 10 категории според продуктивните възможности на почвените и климатичните условия, релефните и технологичните качества на земята, пригодността ѝ за производство на различните видове растителна продукция и наложените ограничения

на земеползване при условия и по ред, определени с наредба, приета от Министерския съвет.

(3) При несъгласие с определената по ал. 2 категория собственикът и/или инвеститорът на обекта могат да поискат експертиза, която се назначава от министъра на земеделието и горите по реда, определен с наредбата по ал. 2.

(4) Министърът на земеделието и горите определя поименния състав на комисиите към областните дирекции "Земеделие и гори", в които включва представители на регионалните структури на Министерството на околната среда и водите, Министерството на здравеопазването, Дирекцията за национален строителен контрол при Министерството на регионалното развитие и благоустройството, областните администрации, заинтересуваните земеделски и стопанско-промишлени браншови организации и член на Комисията за земеделските земи или експерт на Министерството на земеделието и горите.

(5) Комисията за земеделските земи осъществява контрол на работата на комисиите по ал. 1, т. 1.

Чл. 18. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) Собствениците на земеделска земя могат да искат определяне и утвърждаване на площадки и промяна на предназначението на земята, когато това им е необходимо за изграждането на обекти, несвързани с използването на земята по предназначение.

Чл. 19. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) Предложенията за утвърждаване на площадка или трасе за проектиране и за промяна на предназначението на земеделска земя за държавни нужди се правят от министъра на регионалното развитие и благоустройството за обекти и съоръжения на територията на повече от една област, от областния управител - за обекти и съоръжения на територията на съответната област, а за общински нужди - от кмета на съответната община.

Чл. 20. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) (1) Границите и предназначението на земеделските земи, които се включват в строителните граници на населените места и селищните образувания, се определят с общ или подробен устройствен план.

(2) Промяна на предназначението на земеделските земи, включени в строителните граници на населените места, може да се извършва и по квартали в съответствие с разработките на плана по предложение на кмета на общината.

Чл. 20а. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) (1) Собствениците на земеделска земя правят искане пред кмета на общината за включването ѝ в строителните граници на населените места и за промяна на предназначението ѝ.

(2) Кметът на общината в 30-дневен срок от постъпване на заявлението прави предложение до комисията по чл. 17, ал. 1, която се произнася с мотивирано решение в 7-дневен срок от постъпване на предложението. При положително решение кметът незабавно издава заповед за включването на земеделската земя в строителните граници на населеното място и за изработване на подробен устройствен план. Непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Изричният или

мълчаливият отказ на комисията по чл. 17, ал. 1 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 21. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) (1) За всеки обект, който се предлага да бъде изграден или разширен върху земеделски земи, се определя необходимата площадка или трасе с проект за подробен устройствен план и положително решение за оценка на въздействието върху околната среда, издадено по реда на Закона за опазване на околната среда.

(2) Едновременно с основната площадка или трасе се определят необходимите спомагателни и допълнителни площадки, комуникации, терени за временно ползване и други, свързани с изграждането на обекта.

(3) Когато се засягат земи от първа до шеста категория, за обекта се определят най-малко две площадки или трасета, с изключение на земите, които се предлагат за добив на подземни богатства.

Чл. 22. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) (1) Площадките и трасетата на обектите по чл. 21 се утвърждават с решение на комисии по чл. 17, ал. 1 по искане на собственика на земята - за случаите по чл. 18, и по искане на инвеститора на обекта - за случаите по чл. 19. Решението се издава в едномесечен срок от подаването на писменото искане.

(2) Площадката или трасето не се утвърждава, когато предлаганата площадка не е съобразена с хигиенни, строителни и други изисквания или с ограничения, предвидени в други закони.

Чл. 23. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) Не се допуска върху поливни площи и земи от първа до четвърта категория проектиране и изграждане на обекти за държавни и общински нужди с площ над 100 дка, освен с разрешение на Министерския съвет за всеки отделен случай по предложение на Комисията за земеделските земи.

Чл. 24. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) (1) След влизането в сила на решението за утвърждаване на окончателна площадка или трасе собственикът на земята или инвеститорът на обекта внася за одобряване съответния подробен устройствен план за определената площадка или трасе, с който се доказват конкретният размер и границите на необходимата земеделска земя.

(2) При наличие на одобрен подробен устройствен план собственикът на земята или инвеститорът на обекта предлага промяна на предназначението на необходимата земеделска земя за неземеделски нужди. Комисиите по чл. 17, ал. 1 в 14-дневен срок от предложението постановяват решение за промяна на предназначението на земеделските земи.

(3) Промяната на земеделската земя може да се решава на етапи.

(4) Решението по ал. 2 влиза в сила след заплащане на държавната такса по чл. 30.

Чл. 24а. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Решенията по чл. 22, ал. 1 и чл. 24, ал. 2 на комисията по чл. 17, ал. 1, т. 1

се съобщават по реда на Административнопроцесуалния кодекс и могат да се обжалват при условията и по реда на същия закон.

Чл. 25. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 29 от 2006 г.) Препис от решението за промяна на предназначението на земеделски земи за неземеделски нужди се изпраща в 7-дневен срок от влизането му в сила от съответната комисия на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождението на имота за нанасяне в кадастъра. Когато с решението за промяна на предназначението на част от поземления имот се образуват нови имоти съгласно чл. 24, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър, службата по геодезия, картография и кадастър дава идентификатори на новообразуваните поземлени имоти.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 29 от 2006 г.) След нанасянето в кадастъра по ал. 1 по искане на собственика границите на поземления имот се означават на място с трайни знаци въз основа на кадастралните данни от съответната служба по геодезия, картография и кадастър по местонахождението на имота.

Чл. 26. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) Разрешение за строеж се издава само при влязло в сила решение на комисиите по чл. 17, ал. 1 за промяна на предназначението на земеделската земя, след трасиране на границите по реда на чл. 25, ал. 2 и след като се отнеме и съхрани или оползотвори хумусният пласт съгласно чл. 14 и 15.

Чл. 27. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) (1) Влезлите в сила решения за промяна на предназначението на земеделски земи, собственост на физически и юридически лица, необходими за държавни и общински нужди, са основание за отчуждаването на тези земи по реда за отчуждаване на имоти за държавна и общинска нужда.

(2) Процедурата на отчуждаване на земи за държавни и общински нужди започва в срок до една година от влизането в сила на решението за промяна на предназначението на земята, а когато отчуждаването се извършва на етапи - в срок до една година за съответния етап.

(3) Когато отчуждаването на земи се извършва на етапи поради характера на изграждания обект, собствениците на земите ги ползват по тяхното първоначално предназначение без право за изграждане на обекти и влагане на инвестиции с дълготраен характер. При неспазване на тези ограничения собствениците не се обезщетяват за извършените подобрения и премахват изградените сгради и съоръжения за своя сметка.

Чл. 28. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) Отчуждените за държавни нужди земи по чл. 27, ал. 1 се актуват като публична държавна или общинска собственост.

Чл. 29. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) Промяна на предназначението на земеделска земя от държавния поземлен фонд или от общинския поземлен фонд за нуждите на юридическо или физическо лице се извършва, след като лицето придобие собственост върху земята чрез закупуването ѝ или чрез замяна със собствена земя.

Глава шеста.
ТАКСИ ПРИ ПРОМЯНА НА ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО НА
ЗЕМЕДЕЛСКА ЗЕМЯ

Чл. 30. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) (1) При промяна на предназначението на земеделска земя се заплаща държавна такса, определена с тарифа, утвърдена от Министерския съвет. Таксата се заплаща от собственика на земеделската земя, поискал промяната на предназначението ѝ, или от инвеститора на обекта за държавна или общинска нужда.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 112 от 2003 г., в сила от 1.01.2004 г.) Не се заплаща такса по ал. 1 за строителство при условията на чл. 4, ал. 2 от Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи; за засаждане на горски дървесни видове; в случаите по чл. 13 от Закона за горите; за земи, изключени от строителните граници на населените места, определени със застроителен и регулационен план или с околоръстен полигон, когато отново се иска включването им в същите граници; за строителство, свързано с прилагането на технологии и мероприятия по чл. 7, както и за земи, предоставени безвъзмездно въз основа на акт на Министерския съвет на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

Чл. 31. (Отм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.)

Чл. 32. (Отм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.)

Чл. 33. (Отм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.)

Глава седма.
ОТМЯНА И ИЗМЕНЯНЕ НА РЕШЕНИЯ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 14
ОТ 2000 Г.)

Чл. 34. (1) Решението за утвърждаване на окончателна площадка за проектиране на обект се отменя, ако след изтичане на една година от влизането му в сила собственикът на земята или инвеститорът на обекта не направи искане за промяна предназначението на земята.

(2) Когато обектът се изгражда на етапи, решението за утвърждаване на площадка или трасе се отменя, ако в едногодишен срок от влизането му в сила не бъде поискана промяна предназначението на земята за изграждане на първия етап.

Чл. 35. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Решението за промяна на предназначението на земята се отменя или изменя, когато:

1. размерът на земята надхвърля нуждите, за които е предоставена;
2. нуждите от земята са отпаднали;
3. в едногодишен срок от влизане на решението в сила не е започнала

процедурата за отчуждаване на земята за държавни и общински нужди;

4. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) изграждането на обекта не е започнало в едногодишен срок от влизането в сила на решението за промяна на предназначението на земята;

5. (отм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.)

Чл. 36. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) Решение на комисиите по чл. 17, ал. 1 може да се отмени или измени и когато се установи, че при издаването е допусната очевидна фактическа грешка или са настъпили промени в обстоятелствата, при които са издадени.

Чл. 37. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) Предложение за отменяне или изменяне на решение на комисиите по чл. 17, ал. 1 могат да правят собственик на земеделската земя, министър, ръководител на ведомство, областен управител, кмет на община и други заинтересувани организации и лица.

(2) Когато предложението за отмяна или изменяне на решение не е направено от собственика на земята, задължително се взема неговото писмено становище.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Когато предложението за отмяна или изменяне на решение за държавни или общински нужди не е направено от инвеститора на обекта, задължително се взема неговото писмено становище.

Чл. 38. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) Предложението за отмяна или изменяне на решение на комисиите по чл. 17, ал. 1 се разглежда и решава от органа, издал решението, с ново решение в едномесечен срок от постъпването му.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Актът, с който се отменя или изменя решението, съответно отказът за това, се съобщава на заинтересуваните лица и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) При отмяна на решението за промяна предназначението на земята заплатените за земята такси по чл. 30 се възстановяват, а на собственика се заплаща от държавата или общината обезщетение за причинените вреди и пропуснатите ползи.

Глава осма.

КОМИСИЯ ЗА ЗЕМЕДЕЛСКИ ЗЕМИ

Чл. 39. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Към Министерството на земеделието и горите се създава Комисия за земеделските земи.

(2) Министерският съвет определя ведомствата, чиито представители се включват в състава на Комисията за земеделските земи и нейното устройство и задачи.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Министърът на земеделието и горите е председател на Комисията за земеделските земи. Той определя поименния ѝ състав по предложение на съответните министри и ръководителите на други ведомства.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Министерството на земеделието и горите осигурява административното, техническото и финансовото обслужване на Комисията за земеделските земи.

Чл. 40. (1) Комисията за земеделските земи с решение:

1. утвърждава краткосрочни и дългосрочни програми за възстановяване и подобряване на продуктивните качества на земеделските земи;

2. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) утвърждава площадки и трасета за изграждане на всякакъв вид обекти върху земеделски земи с площ над 50 дка, в случаите по чл. 19 и когато земята е в землищата на населените места от повече от една област;

3. при наличие на утвърден генерално-застроителен или парцеларен план разрешава промяна на предназначението на земеделски земи за изграждане на обекта;

4. разрешава промяна на предназначението на земеделска земя на етапи по искане на собственика на земята или на инвеститора на обекта;

5. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) отказва утвърждаването на площадката или трасето в случаите, посочени в чл. 22, ал. 2;

6. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) обсъжда исканията за промяна на предназначението на поливни площи и земи от първа до четвърта категория, като прави предложения до Министерския съвет в случаите по чл. 23;

7. (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2000 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) отменя или изменя свое решение по реда, предвиден в този закон, решения по отменения Закон за опазване на обработваемата земя и пасищата (ДВ, бр. 27 от 1973 г.), както и решения във връзка с подадени жалби по реда на чл. 24а.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Решенията по ал. 1 се съобщават на заинтересуваните лица по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Решенията за промяна на предназначението на земеделските земи за неземеделски нужди и отказът за издаване на решение могат да се обжалват пред Върховния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Решението на съда е окончателно и не подлежи на обжалване.

Глава девета.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 41. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Наказва се с глоба от 120 лв. до 2000 лв. физическо лице, което:

1. извършва дейност, водеща до увреждане, замърсяване и разрушаване на земеделска земя;

2. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) използва земеделска земя за неземеделски нужди без разрешение за промяна на предназначението ѝ;

3. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) заема земя без трасиране на границите ѝ по чл. 25, ал. 2 или в отклонение на определените граници;

4. унищожава хумусния пласт;

5. започне изграждането на обект върху по-голяма площ от разрешената му или го измести върху земя от по-висока категория;

б. не освободи в срок предоставената за временно ползване земеделска земя или не я върне в първоначалния ѝ вид;

7. (Нова - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) наруши забраната по чл. 6, ал. 1, т. 2.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) При повторно нарушение наказанието е глоба от 240 лв. до 4000 лв.

(3) На юридическо лице се налага имуществена санкция в размерите по ал. 1 и 2.

Чл. 42. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Наказва се с глоба от 180 лв. до 2400 лв. длъжностно лице, което:

1. разреши започване на строителството върху земеделска земя, чието предназначение не е променено по реда на закона;

2. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2001 г.) трасира границите на земя за строителство по чл. 25, ал. 2 без необходимите за това решения и документи;

3. не уведоми службите за поземлена регистрация за извършената промяна в предвидените в закона случаи;

4. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) разпореди или допусне използването на средствата по чл. 8 за цели извън определените в закона.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) При повторно нарушение наказанието е глоба от 360 лв. до 5000 лв.

Чл. 43. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Наказва се с глоба от 120 лв. до 960 лв. лице, което не поддържа противоерозионно или друго съоръжение за опазване на земята.

(2) Наказва се с глоба, равна на удвоената стойност на съоръжението, лице, което унищожи или повреди противоерозионно или друго съоръжение за опазване на земята.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е от 180 лв. до 720 лв., а по ал. 2 - четворният размер на стойността на съоръжението.

Чл. 44. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Нарушението се установява с акт на длъжностно лице, определено от министъра на земеделието и горите и кмета на общината.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) Наказателното постановление се издава от министъра на земеделието и горите или от упълномощено от него длъжностно лице.

(3) Наказателните постановления се издават, обжалват се и се изпълняват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 45. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) При установяване на нарушение на закона министърът на земеделието и горите дава задължителни предписания и определя срок за отстраняване на последиците.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) При неизпълнение на предписанията и неотстраняване на последиците в определения срок министърът на земеделието и горите спира със заповед изграждането на обекта. Заповедта подлежи на обжалване по реда на чл. 40, ал. 3.

Чл. 46. (Отм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.)

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Рекултивация" е комплекс от технически и биологически дейности, с които се възстановява първоначалното ползване на земята, а когато това е невъзможно, се създава друг вид ползване или се оформя подходящ ландшафт.

2. "Линейни обекти" са автомагистрала, пътища, железопътни линии, плавателни, отводнителни и напоителни канали, подземни и надземни топлопроводи, паропроводи, газопроводи, продуктопроводи, водопроводи, канализации, кабели, електропроводи, въжени, телефонни, телеграфни, радиосъобщителни и телекомуникационни линии.

3. "Парцеларен план" е проект на разработка, с която се доказва размерът на необходимата земя за изграждането на линеен обект, границите и собствеността на засегнатите имоти.

4. "Екологичните функции на почвената покривка" се изразяват чрез способността ѝ да акумулира водни запаси, хранителни елементи, активно органично вещество и свързаната с него химична енергия; да осигурява условия за жизнена дейност на растенията и микроорганизмите; да регулира химичния състав на атмосферата, повърхностните и подпочвените води; да поддържа устойчивостта на геоекосистемите.

5. "Увреждането на почвената покривка" е изменение на физичните, химичните и биологичните характеристики на почвите, при което възниква опасност екологичните функции на почвената покривка да бъдат нарушени или затруднени в съществена степен или за продължителен период.

6. "Базисна цена на земеделската земя" е нормативно установена от държавата парична равностойност за комплекс от продуктивните, технологичните, екологичните и икономическите качества на земеделската земя при използването ѝ по предназначение.

7. "Хумусно депо" е земна площ, определена за съхраняване на хумусния пласт от физическото или юридическото лице, получило разрешение за промяна в предназначението на земеделска земя.

§ 2. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2000 г.) За строителство, извършено върху земеделска земя, без да е променено предназначението ѝ, се провежда процедурата по реда на този закон.

(2) В случаите по ал. 1 собственикът на изградените сгради заплаща освен стойността на земята санкцията по глава девета на закона и двойния размер на таксата по чл. 30.

§ 3. Земеделски производител, на когото е наложена санкция по този закон, не може да ползва субсидия и да сключва договор по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на земеделските производители за следващата стопанска година, както и да получава средства от държавния фонд "Земеделие" по чл. 13, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 и 5 от същия закон за срок една година от влизането в сила на наказателното постановление.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 4. Този закон отменя Закона за опазване на обработваемата земя и пасищата (обн., ДВ, бр. 27 от 1973 г.; изм. и доп., бр. 3 и 102 от 1977 г., бр. 102 от 1981 г., бр. 58 от 1985 г., бр. 24 от 1987 г. и бр. 26 от 1989 г.).

§ 5. Заварените недовършени процедури за определяне на площадка и трасе или за промяна на предназначението на земята се довършват по реда на този закон.

§ 6. Инвеститор на обект, на когото до влизането на този закон в сила е издадено решение за отчуждаване или предоставяне на земя за неземеделски нужди, се въвежда във владение върху земята по реда на Закона за опазване на обработваемата земя и пасищата. Когато тригодишният срок по чл. 19, ал. 2 от Закона за опазване на обработваемата земя и пасищата е изтекъл и обектът не е изграден, инвеститорът иска ново решение по реда на този закон.

§ 7. В Закона за мините и кариерите (обн., Изв., бр. 92 от 1957; попр., бр. 17 от 1958 г.; изм. и доп., бр. 68 от 1959 г., бр. 104 от 1960 г.; ДВ, бр. 84 от 1963 г., бр. 27 от 1973 г., бр. 36 от 1979 г., бр. 27 и 56 от 1986 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 22 ал. 4 се изменя така:

"Предоставянето на земеделските земи за нуждите, посочени в ал. 1, се извършва по реда на Закона за опазване на земеделските земи."

2. В чл. 26 се правят следните изменения:

а) създава се нова ал. 2:

"Промяна на предназначението на земеделски земи се извършва по реда на Закона за опазване на земеделските земи.";

б) сегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 8. В Закона за пътищата (обн., ДВ, бр. 93 от 1969 г.; изм. и доп., бр. 37 от 1978 г.) ал. 2 на чл. 10 се изменя така:

"Промяна на предназначението на земеделските земи се извършва по реда на Закона за опазване на земеделските земи."

§ 9. Изпълнението на този закон се възлага на Министерския съвет, който издава правилник за прилагането му.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОПАЗВАНЕ НА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ЗЕМИ

(ОБН. - ДВ, БР. 28 ОТ 2001 Г.)

§ 21. Започнатите процедури до влизането в сила на този закон се довършват по досегашния ред.

§ 22. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 30 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 12.07.2006 Г.)

§ 93. В Закона за опазване на земеделските земи (обн., ДВ, бр. 35 от 1996 г.; изм., бр. 14 и 26 от 2000 г., бр. 28 от 2001 г., бр. 112 от 2003 г., бр. 18 от 2006 г.) навсякъде думите "Закона за административното производство" се заменят с "Административнопроцесуалния кодекс".

§ 142. Кодексът влиза в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. дял трети, § 2, т. 1 и § 2, т. 2 - относно отмяната на глава трета, раздел II "Обжалване по съдебен ред", § 9, т. 1 и 2, § 11, т. 1 и 2, § 15, § 44, т. 1 и 2, § 51, т. 1, § 53, т. 1, § 61, т. 1, § 66, т. 3, § 76, т. 1 - 3, § 78, § 79, § 83, т. 1, § 84, т. 1 и 2, § 89, т. 1 - 4, § 101, т. 1, § 102, т. 1, § 107, § 117, т. 1 и 2, § 125, § 128, т. 1 и 2, § 132, т. 2 и § 136, т. 1, както и § 34, § 35, т. 2, § 43, т. 2, § 62, т. 1, § 66, т. 2 и 4, § 97, т. 2 и § 125, т. 1 - относно замяната на думата "окръжния" с "административния" и замяната на думите "Софийския градски съд" с "Административния съд - град София", които влизат в сила от 1 март 2007 г.;

2. параграф 120, който влиза в сила от 1 януари 2007 г.;

3. параграф 3, който влиза в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".